

รายงานการวิจัย

การปรับปรุงพฤติกรรมการส่งงานให้ตรงเวลาในวิชาการเขียนโปรแกรม
เชิงวัตถุ

IMPROVED BEHAVIOR DELIVERY ATTENDANCE AND PUNCTUALITY
IN THE CLASS OF Object-Oriented Programming.

อานนท์ บัวศรี Anon Buasri

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
งบประมาณเงินรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

ในรายงานการวิจัยเรื่อง การปรับปรุงพฤติกรรมกรรมการส่งงานให้ตรงเวลา ในวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุฉบับนี้ ได้รับความอนุเคราะห์จากหน่วยงานและบุคคลหลายฝ่าย ที่มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยส่งเสริมและสนับสนุน ให้การดำเนินการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ไม่ว่าจะเป็น คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีศรีวิชัยที่ได้ให้บสนับสนุนงานวิจัย นักศึกษาที่สมัครใจเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ล่วงไปถึงเจ้าหน้าที่คนที่ให้ความช่วยเหลือในการดำเนินงานต่าง ๆ

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณอาจารย์ที่ให้คำปรึกษาทุกท่าน และเพื่อน บิดามารดา และผู้มีพระคุณทุกท่านที่เกี่ยวข้อง

อานนท์ บัวศรี

หัวข้อวิจัย : การปรับปรุงพฤติกรรมการส่งงานให้ตรงเวลา ในวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ

ผู้ดำเนินการวิจัย : นายอานนท์ บัวศรี

หน่วยงาน : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ปีงบประมาณ : 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการส่งงานไม่ตรงเวลาในวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุของนักศึกษาสาขาวิชาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ ผู้วิจัยได้มีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงจำนวน 79 คน ใช้วิเคราะห์ข้อมูลแบบ t-test โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม แล้วทำการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ทำข้อตกลงและไม่ได้ข้อตกลงในการให้คะแนนเกี่ยวกับการตรงต่อเวลาในการส่งงาน แล้วทำการวิเคราะห์ผลที่ได้โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่าหัวข้อการส่งงานตรงต่อเวลาของกลุ่มที่ได้ทำข้อตกลงมีการส่งงานที่ตรงเวลาโดยรวมมีค่าเฉลี่ยที่ส่งงานตรงต่อเวลาร้อยละ 92.29 และในกลุ่มที่ไม่ได้ทำข้อตกลงร้อยละ 77.56 ในหัวข้อความถูกต้องของงานของกลุ่มที่ได้ทำข้อตกลงมีการส่งงานที่ตรงเวลาโดยรวมมีค่าเฉลี่ยที่ส่งงานตรงต่อเวลาร้อยละ 67.9 และในกลุ่มที่ไม่ได้ทำข้อตกลงร้อยละ 60.34 ในหัวข้อการให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ของกลุ่มที่ได้ทำข้อตกลงมีการส่งงานที่ตรงเวลาโดยรวมมีค่าเฉลี่ยที่ส่งงานตรงต่อเวลาร้อยละ 17.43 และในกลุ่มที่ไม่ได้ทำข้อตกลงร้อยละ 9.01 ผลการเก็บการคะแนนทั้งหมด จะเห็นได้ว่าในกลุ่มที่ได้มีการทำข้อตกลงนั้นจะมีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าทั้งสิ้น โดยการทำการข้อตกลงดังกล่าวสามารถแก้ไขปัญหาการส่งงานไม่ตรงเวลาในวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุของนักศึกษาสาขาวิชาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ ได้

Research : IMPROVED BEHAVIOR DELIVERY ATTENDANCE AND PUNCTUALITY IN THE CLASS OF Object-Oriented Programming.

Researcher : Arnon Buasri

Organization : faculty of Business Administration, Rajamangala University Srivijaya

Year : 2561

ABSTRACT

The purpose of this research is to solve the problem of non-timely delivery of object-oriented programming of students in business information systems. The researcher selected 79 sample groups using a specific selection method, using t-test to analyze data by dividing the sample into 2 groups and comparing between the groups that made the agreement and did not agree with the scoring. About punctuality in submitting work And then analyze the results obtained by statistical software program

As a result of this research, I think that the topic of submitting work on time to the group that has agreed to have the job delivered on time, in total, has an average of 92.29 percent on time and the group that is not doing The agreement of 77.56 percent in the topic of the accuracy of the work of the group that has agreed to the delivery of work on time, in total, with an average of 67.9 percent on time and in the group that did not make a deal. 60.34 each in the topic These help others. Of the group that made the agreement, had the delivery of the work on time, in total, with an average of 17.43 percent on time and the 9.01 percent in the group that did not enter into the agreement Can be seen that in the group that has made the agreement there will be a higher average than all By making the agreement can solve the problem of not delivering the work on time in the object-oriented programming of students in the business information system.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและความสำคัญของปัญหา

การตรงต่อเวลา เป็นหัวใจของกิจการทั้งปวง ยิ่งในวงธุรกิจใหญ่ ๆ การผิดเวลา มีผลให้เกิดความเสียหายใหญ่โต เฉพาะบุคคลแต่ละคน การตรงต่อเวลา เป็นเครื่องแสดงนิสัยใจคอ คนตรงต่อเวลามักเป็นคนเอาการเอางาน มีระเบียบ ไว้นิ่งเชื่อใจได้ การฝึกตนให้เป็นคนตรงต่อเวลา เป็นทางแห่งความสำเร็จและความก้าวหน้า การปฏิบัติตนให้มีระเบียบ การฝึกตนให้ตรงต่อเวลา เป็นวิธีการฝึกระเบียบอย่างดียิ่ง

ปัญหาการส่งงานไม่ตรงต่อเวลาของนักศึกษาและการขาดความรับผิดชอบในการส่งงาน ถือเป็นปัญหาที่สำคัญที่เกิดจากพฤติกรรมของนักศึกษาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ก่อให้เกิดปัญหาการเรียนที่ล่าช้า หรือทำให้นักศึกษาบางรายที่ขาดความรับผิดชอบเรียนไม่ทันหรือไม่เข้าใจในเนื้อหา ส่งผลถึงคะแนน การให้ลำดับชั้นผลการเรียน รวมทั้งส่งผลกระทบต่อผลคะแนนรวมสะสมของนักศึกษา ปัญหานี้เป็นปัญหาสำคัญที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขหรือหาวิธีแนวทางที่จะช่วยปรับปรุงพฤติกรรมของนักศึกษา

ด้วยเหตุนี้ถือเป็นความรับผิดชอบของอาจารย์ประจำวิชาที่ควรให้ความสำคัญและหาวิธีการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงได้นำปัญหานี้มาทดลองวิจัยหาวิธีการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมส่งงานไม่ตรงต่อเวลาและการไม่รับผิดชอบเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา โดยใช้แรงจูงใจในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการเสริมสร้างวินัยในตนเองโดยการสังเกต และสร้างแบบสอบถามเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริม พัฒนานักศึกษาให้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และมีผลการเรียนอยู่ในระดับที่ดีขึ้นกว่าเดิม

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ไขปัญหาการส่งงานไม่ตรงเวลาในวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุของนักศึกษา สาขาวิชาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาด้านพฤติกรรมในการส่งงานของนักศึกษาสาขาวิชาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ ต่อการส่งงานในวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ

1.3.2 ด้านพื้นที่การศึกษา

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1.3.3 ด้านกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาสาขาวิชาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 79 คน

1.3.4 ด้านเครื่องมืองานวิจัย

ใช้แบบฟอร์มข้อตกลงในการส่งงานแบบประเมินคะแนนการส่งงานที่ตรงต่อเวลา

1.3.5 ด้านสถิติที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ได้หาค่าทางสถิติดังนี้

- 1) ค่าทางสถิติในด้านข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 2) เปรียบเทียบผลการส่งงานตรงต่อเวลาของกลุ่ม 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวน t-test แบบ Pooled variance

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

“ตรงตามเวลา” หมายถึง การส่งงานที่ได้รับมอบหมายของนักศึกษาให้ทันภายในเวลาที่ได้ทำข้อตกลงกำหนดส่งเอาไว้

“แรงจูงใจ” หมายถึง ข้อตกลงระหว่างอาจารย์ประจำวิชากับนักศึกษา หากสามารถทำตามข้อตกลงในการส่งงานตรงต่อเวลาได้จะได้ผลลัพธ์ทางด้านคะแนนที่ดี

“วิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ” หมายถึงรายวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ ซึ่งเป็นรายวิชาหนึ่งในหลักสูตรระบบสารสนเทศทางธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

“พฤติกรรม” หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึก เพื่อตอบสนองสิ่งเร้า หรือความต้องการของนักศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

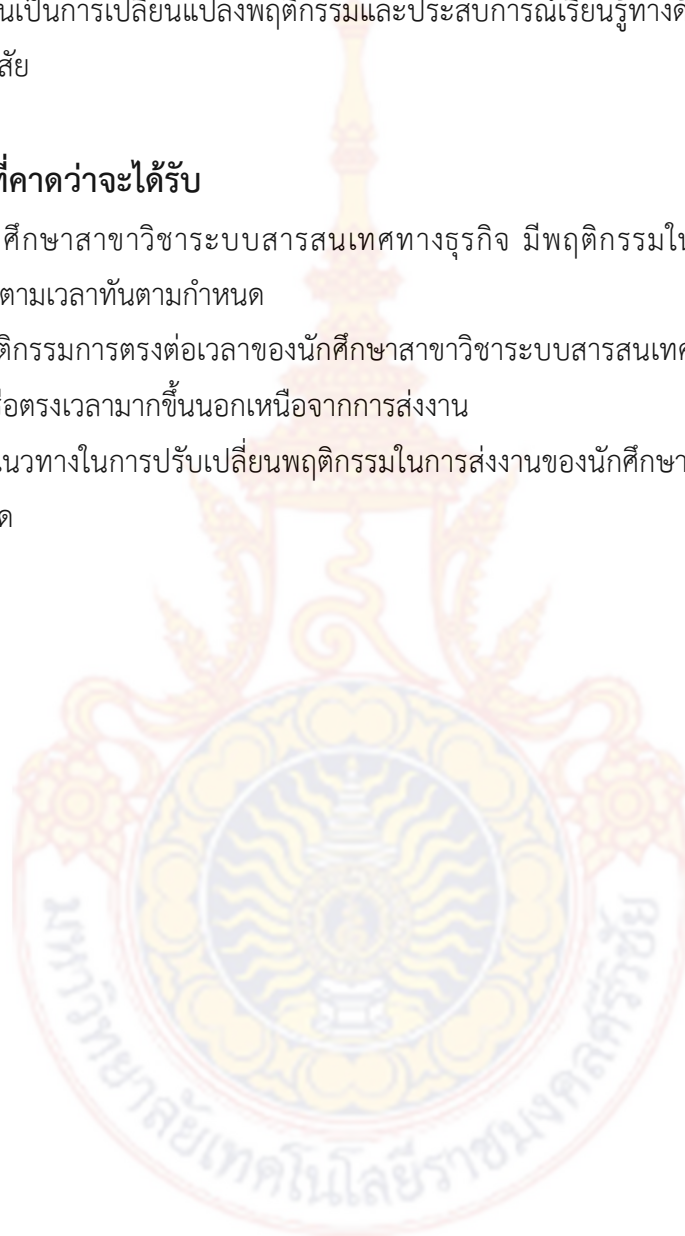
“ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 นักศึกษาสาขาวิชาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ มีพฤติกรรมในการ ส่งงานที่ได้รับมอบหมายได้ตรงตามเวลาที่กำหนด

1.5.2 พฤติกรรมการตรงต่อเวลาของนักศึกษาสาขาวิชาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ เปลี่ยนไปทิศทางที่ดีขึ้น หรือตรงเวลามากขึ้นนอกเหนือจากการส่งงาน

1.5.3 ได้แนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการส่งงานของนักศึกษา ให้สามารถส่งงานได้ตามเวลาที่กำหนด

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากการรวบรวมเอกสาร แนวคิด และทฤษฎีต่าง ๆ และได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย โดยทำการศึกษารายละเอียดในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา
- 2.3 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 2.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักศึกษา
- 2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้านวิชาชีพ และเทคโนโลยี มุ่งเน้นผลิตนักศึกษาที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีการฝึกงานนอกสถานศึกษาเพื่อให้ความเชี่ยวชาญเทคโนโลยี และมีความรอบรู้ทางด้านวิชาการออกสู่สังคม ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ เป็นที่ยอมรับขององค์กร ทั้งนี้ยังสามารถปฏิบัติงานและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี จนทำให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพการงานต่าง ๆ

ปัจจุบันทางคณะบริหารธุรกิจ ได้เปิดสอนในหลักสูตรระดับปริญญาโท สายบริหารธุรกิจ เพื่อรองรับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีทุกสาขา เพื่อเข้ารับการศึกษาต่อ ซึ่งถือเป็นภารกิจของคณะบริหารธุรกิจ ที่จะพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่น หรือชุมชนใกล้เคียงให้มีความรู้ความสามารถ และศักยภาพที่เพิ่มขึ้น อีกทั้งยังเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่บุคคลเหล่านั้น ยังผลให้สู่การพัฒนาในระดับประเทศต่อไป

2.1.1 ประวัติความเป็นมาของคณะบริหารธุรกิจ

คณะบริหารธุรกิจ เดิมชื่อฝ่ายพัฒนศึกษา เปิดสอนเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2498 มีแผนกเดียว คือ แผนกวิชาพัฒนศึกษา รับผู้สำเร็จการศึกษาจากมัธยมปีที่ 6 (มัธยมศึกษาปีที่ 3 ปัจจุบัน) หลักสูตร 3 ปี สำเร็จได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวนที่รับ 30 คน (ชาย 15 คนและหญิง 15 คน) เรียนที่โรงเรียนวรรณาริเฉลิมสงขลา โดยแต่งตั้งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนวรรณาริเฉลิมให้ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายพัฒนศึกษา (ซึ่งถือได้ว่าเป็นหัวหน้าคณะวิชาคนแรก) และได้พัฒนา มาตามลำดับดังนี้

- ปี พ.ศ. 2504 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร 2 ปี สาขาวิชาการบัญชี รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (เล็กรับปีพ.ศ. 2546)
- ปี พ.ศ.2506 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร 2 ปี สาขาวิชาการเลขานุการ รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (เล็กรับปีพ.ศ. 2549)
- ปี พ.ศ.2507 เปลี่ยนชื่อจากฝ่ายพัฒนศึกษา เป็น คณะวิชาบริหารธุรกิจ
- ปี พ.ศ.2508 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 3 ปี สาขาวิชาการบัญชี รับผู้สำเร็จการศึกษามัธยมปีที่ 8 หรือมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปัจจุบัน (เล็กรับปีพ.ศ. 2512)
- ปี พ.ศ.2510 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 3 ปี สาขาวิชาการเลขานุการ รับผู้สำเร็จการศึกษามัธยมปีที่ 8 หรือมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปัจจุบัน (เล็กรับปีพ.ศ. 2515)
- ปี พ.ศ.2526 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร 2 ปี สาขาวิชาการตลาด รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (เล็กรับปีพ.ศ. 2549)
- ปี พ.ศ.2529 เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตร2ปี สาขาธุรกิจศึกษา-บัญชี (เล็กรับปี 2538)
- ปี พ.ศ.2532 เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาการบัญชี
- ปี พ.ศ.2538 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร 2 ปี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการกลุ่มวิชาการจัดการทั่วไป เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการกลุ่มวิชาการจัดการอุตสาหกรรม
- ปี พ.ศ.2542 เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาการตลาด
- ปี พ.ศ.2548 เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการกลุ่มวิชาการจัดการสำนักงาน
- ปี พ.ศ.2548 เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์
- ปี พ.ศ.2550 ปรับปรุงหลักสูตรปริญญาตรีสาขาการบัญชี เป็น บัญชีบัณฑิต

- ปี พ.ศ.2553 ปรับปรุงหลักสูตรปริญญาตรีสาขาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ เป็น
สาขาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ

2.1.2 ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ

ปรัชญาการศึกษา คือ “สร้างคนสู่งาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี”

วิสัยทัศน์ คือ “คณะบริหารธุรกิจก้าวไกลสู่”

พันธกิจ

1. ผลิตกำลังคนด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีที่มีสมรรถนะเข้าสู่อาชีพ
2. สร้างงานวิจัยให้สอดคล้องและเกิดประโยชน์แก่สังคม
3. ให้บริการวิชาการที่มีคุณค่าแก่สังคม เพื่อก่อให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน
4. อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย ทำนุบำรุงศาสนาและจัดการสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

1. บัณฑิตและกำลังคนมีคุณภาพและมาตรฐานเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน
2. มีงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคม
3. การบริการวิชาการแบบมีส่วนร่วม โดยการบูรณาการกับการเรียนการสอนงานวิจัย
4. ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ดำรงคุณค่าพัฒนาเป็นรูปธรรมอย่างยั่งยืน

เอกลักษณ์ คือ “เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีทักษะปฏิบัติ”

อัตลักษณ์ คือ “บัณฑิตนักปฏิบัติ”

สีประจำคณะบริหารธุรกิจ คือ สีฟ้า

สัญลักษณ์ประจำคณะบริหารธุรกิจ

ภาพที่ 1 สัญลักษณ์ประจำคณะบริหารธุรกิจ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา

2.1.1 ความหมายของวินัย

วินัย คือ การควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นไปในทางที่พึงปรารถนา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และบุคลิกภาพให้เป็นที่น่าพึงปรารถนาของสังคม วินัยที่ดี คือ การที่บุคคลรู้จักการปกครองตนเองและกระทำตามระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ด้วยความสมัครใจ เพราะได้เห็นคุณค่าว่าการปฏิบัติตามระเบียบนั้นจะนำมาซึ่งความมีระเบียบและความสงบสุขในสังคม

กรมวิชาการ (2542 ก:21 อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548 :19) ให้ความหมายของวินัยว่า หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อตกลงที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้บุคคลประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกัน เพื่อให้อยู่อย่างราบรื่น มีความสุข ความสำเร็จ โดยอาศัยการฝึกให้รู้จักการปฏิบัติตน รู้จักควบคุมตนเอง

ธนู วุฒิเกียรติไพบูลย์ (2524 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548 : 20) กล่าวว่าวินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผน ข้อปฏิบัติและข้อบังคับที่กำหนดไว้ เพื่อใช้เป็นหลักในการปฏิบัติ หากไม่ปฏิบัติตาม อาจเกิดความเสียหาย หรือความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นเหตุให้เกิดความผิดและถูกลงโทษในที่สุด

สมบุญ สิมคำป้อง (2542:36 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548:16) สรุปความหมายของคำว่าวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่อยู่ภายในบุคคล ที่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเอง ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบแบบแผนตามที่สังคมกำหนดเอาไว้ โดยให้ถือว่าเป็นการบังคับให้กระทำ

2.2.2 วินัยการตรงต่อเวลา

พนัส หันนาคินทร์และคณะ (2542 : 60 อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548: 27) ได้ให้ความหมายการตรงต่อเวลาไว้ว่า หมายถึงการทำงานหรือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้สำเร็จตามกำหนดเวลา

วินัย พัฒนรัตน์ และคณะ (ม.ป.ป. :16 อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548 :27) ได้สรุปว่าการตรงต่อเวลาหมายถึงการทำงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงเวลาหรือทันเวลาตามที่กำหนด การฝึกให้ตรงต่อเวลาเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างวินัย

รุจิณี ภูสาระ และคณะ (ม.ป.ป. : 29 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548: 27) กล่าวว่าวินัยการตรงต่อเวลา หมายถึงการทำกิจกรรมใด ๆ ให้สำเร็จไปตามที่กำหนดไว้ ไม่ ผัดวันประกันพรุ่ง และเมื่อรู้ว่าทำสิ่งใดล่าช้า กว่าที่กำหนดก็ไม่นิ่งนอนใจควรรีบทำงานนั้นให้สำเร็จ เพื่อมิให้ล่าช้ากว่ากำหนดมากกว่าเดิม

สวัสดี ปทุมราช (ม.ป.ป.:2 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548: 27) ได้ให้คำจำกัดความการตรงต่อเวลาหมายถึง การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดให้เสร็จตามที่กำหนด เช่น นักเรียนทำแบบฝึกหัดส่งทันตามเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง

สรุปได้ว่า การตรงต่อเวลาเป็นการกระทำกิจกรรมใด ๆ ที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งถือว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดเมื่อเวลาผ่านไปแล้ว เราไม่สามารถเรียกกลับมาคืนได้ ดังนั้นการบริหารเวลาให้คุ้มค่าที่สุดที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ถ้าหากปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ ไม่เกิดประโยชน์ และเสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุด คือการรู้จักจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทากิจกรรมใด ๆ ให้ถูกต้องและพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้ด้วยดี

2.3 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแรงผลักดันภายในตัวบุคคลที่แสดงถึงความต้องการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ซึ่งนักจิตวิทยาและนักการศึกษาต่างให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ในแนวทางเดียวกัน แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953: 110-111) ได้นิยามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นความปรารถนาของบุคคลหรือเป็นแรงขับภายในบุคคลที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้และ แรบิดิว (Rabideau, 2005) ได้ให้ความหมายไว้ในทำนองเดียวกันว่า บุคคล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความต้องการที่จะบรรลุความสำเร็จ หรือให้ได้ผลดีเลิศ แต่ละบุคคลจะบรรลุความต้องการของตนเองในหลากหลายวิธี และขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะเป็นเหตุผลภายในตัวบุคคลหรือเป็นเหตุผลจากความต้องการภายนอกก็ได้จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอันมุ่งมั่นที่จะไปถึงเป้าหมาย ซึ่งสูราจค์ โค้วตระกูล (2541: 172) กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนเองได้ตั้งไว้บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัลแต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.3.1 ที่มาของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้กล่าวถึงที่มาของแรงจูงใจในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้
แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953 อ้างถึงใน สุพัตตรา แก้ววิจิต, 2548: 10-14) เชื่อว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีที่มาจากหลายปัจจัย ดังนี้

- 1) สังคมประกิตของพ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง พ่อแม่ที่ตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศในการทำงาน และบอกให้ลูกทราบว่าตนมีความสนใจในสัมฤทธิ์ผลของลูก อบรมลูกให้เป็นบุคคลที่ช่วยตัวเองได้และส่งเสริมให้เป็นอิสระ ให้รางวัลเมื่อลูกทำได้สำเร็จตามมาตรฐานที่ตั้งไว้

และลงโทษถ้าทำไม่ได้แต่ในขณะเดียวกันก็ให้ความรัก ความอบอุ่น และแสดงให้เห็นว่า ที่เข้มงวดก็เพราะความรักลูกอยากให้ลูกมีความสำเร็จ ดังนั้นความคาดหวังของครอบครัวจึงเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งของแรงจูงใจไฟ สัมฤทธิ์ดังที่อัจฉรา สุขารมณ์ (2542: 1 อ้างใน ประเมศวร์ วัฒนโอภาส นภาพร วัฒนโอภาส และนิทรา ปัญญาศ. 2548) กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังหรือคาดหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับแรก บิดามารดา มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาสติปัญญาให้แก่ลูก พยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง นอกจากนั้นความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้ปกครองจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อแรงจูงใจไฟ สัมฤทธิ์เช่นกัน ซึ่งสัมพันธ์ภาพในครอบครัวจะส่งเสริมผู้เรียนควรมีลักษณะดังนี้

(1) มีความเคารพกันและกัน คือรับฟังความคิดเห็นของคนในครอบครัว ความเกรงใจ การเป็นประชาธิปไตยในครอบครัว

(2) เอาใจใส่ต่อกัน มีความเอื้ออาทรต่อกัน คือ ดูแลเอาใจใส่บุตรหลานให้ได้รับความสุข ดูแลเรื่องความเป็นอยู่ของบุตรหลานและคนในครอบครัว

(3) มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ให้กำลังใจ ให้อภัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบ

(4) ปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของตนเองอย่างมีคุณค่าและมีคุณภาพ

(5) มีความใกล้ชิด สื่อสารด้วยใจ และให้ความอบอุ่นซึ่งกันและกัน

2) ลักษณะทางด้านร่างกาย มีการทดสอบแสดงให้เห็นว่าเด็กชายที่มีร่างกายแข็งแรง มักมีแรงจูงใจไฟสัมฤทธิ์สูง แมคเคลแลนต์ให้ความเห็นว่า อาจเป็นเพราะเด็กชายมีร่างกายแข็งแรงมักจะสามารถเอาชนะต่อสิ่งท้าทายหรือการเสี่ยงต่าง ๆ ได้หรืออาจเป็นผู้ขยันขันขัน ร่างกายจึงเติบโตแข็งแรงโครงสร้างของร่างกายมนุษย์อาจไม่ได้ก่อให้เกิดแรงจูงใจไฟสัมฤทธิ์โดยตรง แต่อาจเป็นเพียงภาวะแวดล้อมที่มีส่วนช่วยกำหนดการที่จะได้มาซึ่งแรงจูงใจเท่านั้น

3) ประสบการณ์ที่ได้รับเมื่อเติบโตขึ้น รวมทั้งทางด้านการศึกษาซึ่งเป็นเครื่องช่วยให้เสริมสร้างความเชื่อถือและทัศนคติต่าง ๆ ขึ้นในจิตสำนึก

4) สภาพดินฟ้าอากาศ สภาพดินฟ้าอากาศที่มีลักษณะกระตุ้นให้เกิดความต้องการความสำเร็จมีอยู่มากในบริเวณที่มีความอบอุ่นปานกลาง โดยเฉลี่ยอุณหภูมิประมาณ 40-60 องศาฟาเรนไฮต์ยิ่งความร้อนสูงความต้องการผลสัมฤทธิ์จะลดลงตามลำดับ

อารีพันธ์มณี (2542: 192) กล่าวถึงที่มาของแรงจูงใจไฟสัมฤทธิ์ขึ้นกับองค์ประกอบต่อไปนี้

1) ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนจะมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับผู้อื่นหรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1) แรงขับ แรงขับของบุคคลถือเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรม เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ ความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด

1.2) ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้และการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะความวิตกกังวลสูงมากมักจะมีการกระทำหรือพฤติกรรมที่ต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่วิตกกังวล

2) สถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม สถานการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละสิ่งแวดล้อมย่อมส่งผลให้บุคคลเกิดแรงจูงใจต่างกัน เป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวาย หรืออื่น ๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนมีความแตกต่างกันด้วย จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีที่มาจากหลายปัจจัยที่มีความเข้มแตกต่างกันไปปัจจัยต่าง ๆ นั้นมีได้ทั้งปัจจัยภายในตัวบุคคล ปัจจัยจากครอบครัว สังคมโรงเรียน สิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนให้เกิดแรงจูงใจ ซึ่งการวิจัยนี้จะศึกษาถึงปัจจัยภายในบุคคล ความคาดหวังของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน และครูและสิ่งแวดล้อมด้านการเรียนรู้

2.3.2 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์ (McClelland)

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์เน้นอธิบายการจูงใจของบุคคลที่กระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการความสำเร็จมิได้หวังรางวัลตอบแทนจากการกระทำของเขา ซึ่งความต้องการความสำเร็จนี้ในแง่ของการทำงานหมายถึงความต้องการที่จะทำงานให้ดีที่สุดและทำให้สำเร็จผลตามที่ตั้งใจไว้ เมื่อตนทำอะไรสำเร็จได้ก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้ทำงานอื่นสำเร็จต่อไป หากองค์การใดที่มีพนักงานที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จำนวนมากก็จะเจริญรุ่งเรืองและเติบโตเร็ว แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1961: 36-62) ได้จำแนกแรงจูงใจโดยสรุปจากการทดลองโดยใช้แบบทดสอบการรับรู้ของบุคคล (Thematic Apperception Test (TAT)) เพื่อวัดความต้องการของมนุษย์โดยแบบทดสอบ TAT เป็นเทคนิคการนำเสนอภาพต่างๆ แล้วให้บุคคลเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่เขาเห็น จากการศึกษาวิจัย แมคเคลแลนด์ได้จำแนกแรงจูงใจเป็น 3 ประเภทคือ

1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) เป็นแรงผลักดันที่ต้องการความสำเร็จหรือเรียกว่า Need for Achievement (nAch) เป็นความต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้เต็มที่และดีที่สุดเพื่อความสำเร็จ จากการวิจัยของ McClelland พบว่า บุคคลที่ต้องการความสำเร็จ (nAch) สูง จะมีลักษณะชอบการแข่งขัน ชอบงานที่ท้าทาย และต้องการได้รับข้อมูลป้อนกลับเพื่อประเมินผลงานของตนเอง มีความชำนาญในการวางแผน มีความรับผิดชอบสูง และกล้าที่จะเผชิญกับความล้มเหลว ดังนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงเป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่ง

หนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีโดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

2) แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliation Motive) เป็นแรงผลักดันที่ความต้องการความผูกพันหรือเรียกว่า Need for Affiliation (nAff) เป็นความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการสัมพันธภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น บุคคลที่ต้องการความผูกพันสูงจะชอบสถานการณ์การร่วมมือมากกว่าสถานการณ์การแข่งขัน โดยจะพยายามสร้างและรักษาความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น

3) แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) เป็นแรงผลักดันที่ความต้องการอำนาจ หรือเรียกว่า Need for power (nPower) เป็นความต้องการอำนาจเพื่อมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น บุคคลที่มีความต้องการอำนาจสูง จะแสวงหาวิถีทางเพื่อให้ตนมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับหรือยกย่อง ต้องการความเป็นผู้นำ ต้องการงานให้เหนือกว่าบุคคลอื่น เพราะหากทำอะไรได้เหนือคนอื่นถือเป็นความภาคภูมิใจ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงจะเป็นผู้ที่พยายามควบคุมสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือกว่าคนอื่นอย่างไรก็ตาม แมคเคลแลนด์เน้นความสำคัญในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจด้านอื่น ๆ เพราะเป็นแรงจูงใจที่จะมุ่งไปสู่ความสำเร็จ บุคคลจะมีความมานะพยายาม มีความอดทนเพื่อเอาชนะอุปสรรคและเพื่อให้บรรลุถึงความสำเร็จ ตามเป้าหมายที่ตนตั้งเอาไว้และพยายามทำสิ่งใดด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม ผลจากการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะทำให้ประเทศประสบความสำเร็จทางเศรษฐกิจได้อย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกันกับการเรียนการสอน ที่ เขียน วันทนิยตระกูล (2553) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจที่สำคัญในการเรียนการสอนคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ซึ่งจะช่วยให้เขามีการพัฒนาในการเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงานและการดำรงชีวิตในอนาคต

2.3.3 ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1961:) ได้กล่าวถึงบุคลิกของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 3 ประการ คือ

1) มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน (Personal Responsibility for Performance) มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติอย่างมีเหตุผล จะสามารถทำงานได้ดีภายใต้สภาพที่ผู้นั้นรู้สึกพอใจ

2) ต้องการทราบข้อมูลย้อนกลับ (Need for Performance Feedback) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะชอบทำงานในสถานการณ์ที่ผู้นั้นทราบผลข้อมูลย้อนกลับของงานที่ได้ทำไป

3) เป็นผู้เปลี่ยนแปลงพัฒนาอยู่เสมอ (Innovativeness) การทำในสิ่งที่แตกต่างและดีขึ้นจากเดิม เช่น ใช้เวลาน้อยกว่า หรือมีประสิทธิภาพในการสู่จุดหมายมากกว่าจะเป็นคนไม่ชอบอยู่เฉยและหลีกเลี่ยงงานประจำ การเปลี่ยนแปลง งานที่มีความยากจะมุ่งหน้าไม่ลดละที่จะทำงานชิ้นนั้น และถ้าประสบความสำเร็จในงานที่ยากนั้น งานนั้นจะกลายเป็นงานที่ง่าย จะทำงานนั้นได้รับความสนใจน้อยลงไป จึงพยายามที่จะเปลี่ยนงานใหม่ นอกจากนั้น แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1961: 207-256) ยังได้กล่าวถึงลักษณะพฤติกรรมของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

(1) กล้าเสี่ยงพอสมควร (Moderate Risk - Taking) ในเหตุการณ์ที่ต้องใช้ความสามารถโดยไม่ขึ้นอยู่กับโชคชะตาจะมีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยว ไม่ลังเล บุคคลที่ต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักไม่พอใจที่จะทำงานง่าย ๆ แต่ต้องการทำงานที่ยากลำบากพอสมควร เพราะมีความมั่นใจในความสามารถของตนเองเพราะการทำงานที่ยากให้ลุล่วงไปได้นั้นจะนำความพอใจมาสู่ตน

(2) ขยันขันแข็ง (Energetic) หรือชอบการกระทำแปลกใหม่ที่จะทำให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จ ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงไม่จำเป็นต้องเป็นคนขยันในทุกกรณีไป แต่จะมานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทาย หรือช่วยความสามารถของตนและทำให้ตนเกิดความรู้สึกว่าได้ทำงานสำคัญลุล่วงไปแล้ว ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักจะไม่ขยันขันแข็งในงานอันเป็นกิจวัตรประจำวัน แต่จะทำงานขยันขันแข็งเฉพาะงานที่ต้องใช้สมองและเป็นงานที่ไม่ซ้ำซ้อนกับผู้อื่น หรือสามารถจะค้นคว้าหาวิธีการใหม่ ๆ ที่จะแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วงไป

(3) รับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility) ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักจะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจในตนเอง มิใช่หวังให้คนอื่นยกย่อง มีความต้องการเสรีภาพในการคิดและการกระทำไม่ชอบให้ผู้อื่นมาบงการ

(4) ต้องการทราบแน่ชัดถึงผลการตัดสินใจของตนเอง (Knowledge of Result of Decision) โดยไม่ใช่เพียงการคาดคะเนเอาว่าจะต้องเป็นลักษณะอย่างนั้นอย่างนี้ นอกจากนี้ผู้ที่ต้องการความสัมฤทธิ์ผลสูง ยังพยายามที่จะทำตัวให้ดีกว่าเดิมอีกเมื่อทราบว่าผลการกระทำของตนเองเป็นอย่างไร

(5) มีการทำนายหรือคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibilities) ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง มักเป็นบุคคลที่มีแผนระยะยาว เพราะเล็งเห็นผลการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำ

(6) มีทักษะในการจัดการระบบงาน (Organizational Skills) ข้อนี้ยังไม่มีหลักฐานการค้นคว้าเพียงพอ แต่เป็นลักษณะที่น่าจะให้เกิดสมรรถภาพในการจัดระบบงานยิ่งขึ้น

เฮอร์แมน (Herman. 1970: 53) ได้รวบรวมลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 10 ประการ ดังนี้

- 1) บุคคลที่มีระดับความทะเยอทะยานสูง
- 2) ต้องเป็นผู้มีความหวังอย่างมาก ว่าตนเองจะประสบผลสำเร็จถึงแม้ว่าการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาสก็ตาม
- 3) มีความพยายามไปที่จะมุ่งสู่สถานะที่สูงขึ้นไปเป็นลำดับ
- 4) มีความอดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
- 5) ถึงแม้งานที่ทำถูกขัดจังหวะ หรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ
- 6) รู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
- 7) คิดคำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมากกว่าอดีตและปัจจุบัน
- 8) มีความคิดพิจารณาเลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก
- 9) ต้องการให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่น โดยพยายามปรับปรุงงานของตนเองให้ดีขึ้น
- 10) พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนเองให้ดีเสมอ

ไวเนอร์ (Weiner, 1972: 203-215) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเปรียบเทียบกับผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ดังนี้

- 1) ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลว ชอบเลือกงานสลับซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
- 2) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเองมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

เชียน วันทนียตระกูล (2553) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมผู้เรียนที่มีแรงจูงใจต่ำ ซึ่งได้จากการวิจัยต่าง ๆ พบว่าจะมีลักษณะที่แสดงออกดังต่อไปนี้

- 1) มาสายโดยไม่มีเหตุผลสมควร
- 2) ออกจากห้องเรียนทันทีที่มีโอกาส (เข้าชั้นเรียน เพื่อต้องการได้เวลามาเรียนเท่านั้น)
- 3) ทำงานที่มอบหมายไม่สำเร็จ หรือส่งงานช้าเป็นส่วนใหญ่
- 4) ไม่ร่วมกิจกรรมขณะเรียน ไม่สนใจการสอน ไม่จดงาน
- 5) ลอกงานจากเพื่อนเมื่อถูกบังคับให้ส่งงาน

6) เข้าทำงานในห้องทดลองไม่สม่ำเสมอ ไม่ให้ความร่วมมือขณะทดลอง หรือทำงานอย่างพอไปที่ทำงานทดลองหรือปฏิบัติอย่างไม่เป็นระเบียบ

7) อ่านหนังสืออ่านเล่น นิตยสาร หรือวาดรูป หรือเล่นเกมส์เมื่อถูกบังคับให้อยู่ในห้องเรียน

8) ถามคำถามน้อยมาก

9) ไม่ต้องการเรียนพิเศษ หรือเข้าโปรแกรมการซ่อมเสริม

10) ทำงาน ทำการบ้าน ทำข้อสอบทั้งสอบย่อยและสอบไล่ ไม่ถูกต้อง

11) สนใจกิจกรรมที่สนุกสนานมากกว่าการเรียน

12) ใช้เวลาว่างไม่มีระบบ

13) มีทัศนคติและค่านิยมในการเรียนที่ไม่แน่นอน

14) คุณภาพของงานวิชาการอยู่ในระดับต่ำ

ส่วนผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในตนเองสูง มีลักษณะที่แสดงออกดังตัวอย่าง เช่น

1) เป็นผู้ที่มีเป้าประสงค์และเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้แสดงออกให้เห็นว่ามีประสิทธิภาพความสามารถของตนเอง

2) ระดับของความทะเยอทะยาน (Level of Aspiration) มีความสัมพันธ์ (ตรงกัน) กับ อัตมโนทัศน์ (Self-Concept)

3) ตั้งใจในการทำงานให้สำเร็จตามเป้าประสงค์ ด้วยความรู้สึกที่ท้าทาย

4) แสดงความวิตกกังวลที่จะทำให้ได้ตามมาตรฐาน และกระตือรือร้นในทุกอย่างที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

5) สิ่งที่จัดว่าเป็นรางวัล มิใช่สิ่งของ แต่เป็นการที่ได้ทำตามมาตรฐานที่วางไว้

6) แสดงออกให้เห็นว่ามีแผนงานและตั้งใจที่จะดำเนินไปสู่แผนงานนั้นอย่างแน่วแน่

จากความหมาย ที่มา ทฤษฎีและลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยที่สำคัญของการเรียนรู้เพราะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความมุ่งมั่น มานะพยายาม อดทน ที่จะทำงานให้สำเร็จ โดยบุคคลจะมีเป้าหมาย และมักจะเป็นเป้าหมายที่มีมาตรฐานสูง มีความทะเยอทะยาน และแผนการทำงานของตนเองอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้และแม้ว่าบุคคลจะพบปัญหาอุปสรรค บุคคลจะไม่ย่อท้อ แต่กลับมีความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้งานสำเร็จ ลุล่วงไปได้และจากการทบทวนวรรณกรรมลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ในการ

สรุปลักษณะสำคัญของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะประกอบไปด้วยลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

- 1) มีการตั้งเป้าหมายในการทำงาน
- 2) มีความตั้งใจมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ
- 3) มีความอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค
- 4) มีความทะเยอทะยานให้ผลงานเป็นที่ยอมรับและเกิดความก้าวหน้าในงาน

2.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการสงงานของนักศึกษา

2.4.1 ปัจจัยด้านสถานภาพครอบครัว

สถานภาพทางครอบครัว ในที่นี้หมายถึง การอยู่ร่วมกัน การแยกกันอยู่ การหย่าร้างของครอบครัว

- (1) การอยู่ร่วมกัน คือ การได้อยู่กับสามี อยู่กับภรรยา และบุตร
- (2) การแยกกันอยู่ ได้แก่ ผู้ที่มีได้อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาแล้ว แต่ยังไม่ได้หย่ากันตามกฎหมาย รวมทั้งผู้ที่ไม่ได้สมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมาย แต่ไม่ได้อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาแล้ว

(3) การหย่าร้าง ได้แก่ สามีภรรยาที่จดทะเบียนหย่าต่อนายทะเบียนถือว่าถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อให้ความเป็นสามีภรรยา สิ้นสุดลงสภาพครอบครัวที่แตกแยกทำให้เด็กขาดความมั่นใจในตัวเอง แสดงอวดเก่งต่อครู ต่อเพื่อนนักเรียนเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อื่น สัมพันธภาพในครอบครัวก็เป็นหนึ่งปัจจัยที่ทำให้เด็กประพฤติผิดวินัย เช่น ผู้ปกครองไม่มีเวลาหรือไม่สนใจในเรื่องความเป็นอยู่ สภาพจิตใจการศึกษาเล่าเรียน นอกจากนี้วิธีการอบรมสั่งสอนของครอบครัวก็เป็นสาเหตุให้เด็กเกิดอารมณ์กระวนกระวาย ตื่นเต้นอยู่เสมอ ขาดความเชื่อมั่นในตนเองหรือการปล่อยให้เด็กทำสิ่งต่าง ๆ ตามใจจะทำให้เด็กขาดเหตุผลที่ดีทางจิตใจ ไม่แน่ใจว่าตนเองทำถูกหรือผิด

บลูม และเซลซนิก (Bloom and Selznick, 1958) อธิบายการขัดเกลาทางสังคมไว้สองความหมาย กล่าวคือ ในแง่สังคม การขัดเกลาทางสังคม หมายถึง การถ่ายทอดวัฒนธรรมและการทำให้บุคคลมีวิถีชีวิตที่เป็นระเบียบ และในแง่ของแต่ละบุคคล การขัดเกลาทางสังคมเป็นกระบวนการที่ทำให้คนเปลี่ยนจากชีวอินทรีย์เป็นมนุษย์ที่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ และปฏิบัติตามค่านิยม อุดมคติ และระดับความทะเยอทะยานได้ โดย บลูม และเซลซนิก (Bloom and Selznick) กล่าวถึงการขัดเกลาทางสังคมว่า มีความมุ่งหมายหลัก 4 ประการ ดังนี้คือ

- (1) การปลูกฝังระเบียบวินัย การมีระเบียบวินัยถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการดำเนินกิจกรรมในสังคมและการอยู่ร่วมกันของกลุ่ม การปลูกฝังระเบียบวินัยจะทำให้บุคคลยอมทำตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนด ถึงแม้ว่าจะมีความยากลำบากแต่ก็ต้องฝืนใจทำ ระเบียบวินัย

เป็นสิ่งที่บุคคลได้รับนับตั้งแต่วัยต้นของชีวิตจวบจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ บุคคลควรทำตามระเบียบวินัยอย่างสม่ำเสมอและยึดหยุ่นอย่างมีเหตุผล เพราะมีผลต่อบุคลิกภาพของบุคคลอย่างมาก

(2) การปลูกฝังความมุ่งหวังในชีวิตตามที่กลุ่มยอมรับ โดยปกติระเบียบวินัยเป็นสิ่งที่บุคคลไม่ค่อยอยากปฏิบัติ แต่ความมุ่งหวังจะช่วยให้บุคคลมีความมุ่งมั่นและยอมรับระเบียบวินัยที่จะต้องประพฤติปฏิบัติ เพื่อลุล่วงสู่ความต้องการในอนาคต ความลุล่วงที่ต้องการนั้น คือความมุ่งหวังที่บุคคลได้รับจากสังคมหรือกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ได้ถ่ายทอดค่านิยมทางสังคมนั้นมาที่ตัวบุคคล เช่น คุณค่าของสังคมไทยที่ยกย่องให้เกียรติคนที่มีการศึกษาสูง ค่านิยมทางสังคมจะได้รับการปลูกฝังทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้บุคคลเกิดความมุ่งหวังในค่านิยมเหล่านี้ และยอมลาบากทำตามบรรทัดฐานที่กลุ่มวางไว้เพื่อเป็นเป้าหมายในชีวิต

(3) การกำหนดบทบาทในสังคม บุคคลจะได้รับการกำหนดบทบาทจากสังคมนั้นทั้งรับรู้ที่ทัศนคติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับบทบาทนั้น ๆ โดยลักษณะของการรับรู้แบบค่อยเป็นค่อยไป เช่น ลักษณะการวางตัวให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมถูกกาลเทศะต่อบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ด้วย

(4) การให้ความชำนาญเฉพาะอย่างหรือทักษะ บุคคลจะได้รับการอบรมสั่งสอนให้เกิดความชำนาญหรือทักษะที่จะมีส่วนร่วมกิจกรรมในสังคมกับคนอื่น ๆ จุดมุ่งหมายในข้อนี้เป็นผลสุดท้ายที่ต่อเนื่องมาจากจุดมุ่งหมายแต่ละข้อตามลำดับ ในสังคมที่มีความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ วิธีการเรียนรู้มักเกิดจากการเลียนแบบถ่ายทอดกันลงมานับชั่วอายุคน แต่ในสังคมที่ซับซ้อนความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เข้ามามีบทบาทในชีวิตของบุคคลอย่างมาก วิธีการเรียนรู้ในสังคมที่ซับซ้อนนี้จึงต้องเป็นการเรียนรู้อย่างเป็นทางการจึงจะได้ผล

2.4.2 การอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดูเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เด็กมีการเจริญเติบโต และพัฒนาการอย่างองค์รวมการอบรมเลี้ยงดูครอบคลุมถึงการแนะนำสั่งสอนฝึกฝนที่มุ่งให้เด็กประพฤติดี มีระเบียบวินัยรู้จักควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบ และการดูแลเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กทั้งกายและใจโดยมุ่งให้เด็กมีสุขภาพดี ร่างกายแข็งแรงไม่มีโรคไม่พิการ อารมณ์แจ่มใส สติปัญญาดี มีความเฉลียวฉลาด และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น การที่เด็กจะเจริญเติบโตและมีพัฒนาการอย่างองค์รวมได้นั้น ขึ้นกับปัจจัยหลักสำคัญ 2 ประการ คือพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูนับเป็นสิ่งแวดล้อมที่สำคัญของเด็ก

ความหมายการอบรมเลี้ยงดู

เพ็ญศรี พิชัยสนธิ (2552) ได้อธิบายความหมายของการอบรมเลี้ยงดูดังนี้ การอบรมหมายถึง การแนะนำ สั่งสอนและอบรม ฝึกฝน ที่มุ่งให้เด็กประพฤติดี มีระเบียบวินัย รู้จักควบคุม

ตนเองมีความรับผิดชอบ เป็นต้น ส่วนการเลี้ยงดู หมายถึงการดูแลเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กทั้งกายและใจ โดยมุ่งให้เด็กมีสุขภาพดี ร่างกายแข็งแรงทุกระบบ ไม่มีโรค ไม่มีควมพิการ อารมณ์แจ่มใส สติปัญญาเฉลียวฉลาด และมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น เป็นต้น สุขุม อมรวิวัฒน์ และคณะ (อ้างถึงใน กุศล สุนทรธาดา 2541, น.7) ได้สรุปความหมายของการอบรมเลี้ยงดูเด็กว่า หมายถึง ลักษณะวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้เลี้ยงดูใช้ในการเลี้ยงดูเด็ก ดูแลเด็ก อบรมสั่งสอนเด็ก และมีปฏิสัมพันธ์กับเด็ก รวมทั้งการปฏิบัติตัวของผู้เลี้ยงดู และความคิดเห็นของผู้ใหญ่เกี่ยวกับเด็ก

เครก (อ้างถึงใน สมคิด อิศระวัฒน์ 2542, น.9) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูคือ กระบวนการที่บุคคลได้เรียนรู้ในการพัฒนาทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ความรู้ และความหวังของสังคม ตลอดจนการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับบทบาทของงานในสังคมนั้น ๆ ด้วย

กรีน (อ้างถึงใน สมคิด อิศระวัฒน์ 2542, น.9) กล่าวว่า การอบรมให้รู้ระเบียบสังคม เป็นกระบวนการที่เด็กจะได้รับวัฒนธรรม และสร้างบุคลิกภาพกับความเป็นตัวของตัวเอง

บลูม และเซลซนิก (อ้างถึงใน สมคิด อิศระวัฒน์ 2542, น.10) ได้ให้คานิยามของการอบรมเลี้ยงดูไว้สองลักษณะคือ ทางสังคม หมายถึงการถ่ายทอดวัฒนธรรม และการทำให้บุคคลมีวิถีชีวิตที่เป็นระเบียบ ในแง่บุคคลหมายถึง กระบวนการที่ทำให้ตนเปลี่ยนจากชีวอินทรีย์เป็นมนุษย์ สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ และปฏิบัติตามอุดมคติ ค่านิยม และระดับความทะเยอทะยาน

สรุปการอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การตอบสนองความต้องการของเด็กทั้งกายและใจ การมีปฏิสัมพันธ์กับเด็ก การถ่ายทอดวัฒนธรรม ทัศนคติความเชื่อ ค่านิยม ความรู้ และความหวังของสังคม ตลอดจนการส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาที่ตัวอย่างรอบด้าน คือ กาย ใจ สังคม และปัญญา เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเองให้แข็งแรง และสามารถใช้ชีวิตได้อย่างชาญฉลาด

จุดมุ่งหมายของการอบรมเลี้ยงดู มีหลักใหญ่ 4 ประการ คือ Broom L & Selznick (อ้างถึงใน สมคิด อิศระวัฒน์ 2542, น.10-11)

1. การปลูกฝังระเบียบวินัย (Disciplines) ซึ่งเป็นพื้นฐานในการดำเนินกิจกรรมในสังคม และการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำให้บุคคลปฏิบัติตามกฎระเบียบที่สังคมกำหนด เป็นสิ่งที่บุคคลได้รับตั้งแต่วัยต้นของชีวิต ในการดำรงชีวิตประจำวัน

2. การปลูกฝังความคาดหวัง (Aspiration) ทำให้ระเบียบวินัยมีคุณค่า และง่ายต่อการปฏิบัติเพื่อจะได้สิ่งที่ตนต้องการ

3. การกำหนดบทบาทในสังคม (Social Role) เป็นการที่บุคคลรู้จักบทบาทตนเอง และแสดงบทบาทได้อย่างเหมาะสม ในการสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ถูกต้อง ตามกาลเทศะ และโอกาสต่าง ๆ กัน

4. การให้เกิดทักษะ หรือความชำนาญเฉพาะอย่าง (Skills) ที่จะใช้ร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นในสังคมมีการถ่ายทอดการปฏิบัติตามประเพณี โดยการเรียนรู้ จากการเลียนแบบการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง หมายถึง รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ผู้ปกครองของนักเรียนใช้ในการอบรมเลี้ยงดูนักเรียน ประกอบด้วย

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจที่มีเหตุผล (authoritative parenting style) เป็นลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาให้ความรักความอบอุ่นมาก มีการควบคุมความประพฤติอย่างเข้มงวด แต่มีการควบคุมทางด้านจิตใจในระดับต่ำ บิดามารดายินดียินดียินดีรับฟังลูกเพื่อที่จะได้ให้การแนะนำ เสนอแนะแนวทางที่ดีให้แก่ลูก ให้คำแนะนำลูกอย่างสม่ำเสมอ บิดามารดาประเมินค่าความเชื่อถือในฐานะที่เป็นความคาดหวังและอิสรภาพของลูก บิดามารดาตั้งมาตรฐานและบังคับลูกให้ทำตามมาตรฐานที่ตนเองกำหนด บิดามารดาไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นผู้ที่กำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ ลูกมักถูกกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในลักษณะแบบ “ให้และรับ” อยากรู้ก็ตาม บิดามารดาฟังความคิดเห็นของลูก ยอมรับฟังเหตุผลต่าง ๆ ที่ลูกใช้อธิบายถึงการตัดสินใจและเปิดโอกาสให้ลูกได้บอกจุดมุ่งหมายของลูกด้วย

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (authoritarian parenting style) เป็นลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาให้ความรักความอบอุ่นไม่มาก มีการควบคุมความประพฤติอย่างเข้มงวด และมีการควบคุมทางด้านจิตใจในระดับสูงด้วย บิดามารดาในกลุ่มนี้ มีการควบคุมและประเมินผลพฤติกรรมและทัศนคติของลูกเพื่อให้ตรงกับมาตรฐานของการปฏิบัติที่ถูกใจในทางทฤษฎี และกำหนดโดยผู้ที่มีอำนาจสูงกว่า บิดามารดาแบบนี้จะไม่ใช้คำว่า “ให้และรับ” ในครอบครัว ลูกถูกคาดหวังให้ยอมรับคำพูดของบิดามารดาว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องเสมอ การเชื่อฟัง ค่านิยมหรือคำพูดของบิดามารดาเปรียบเหมือนการหาความดีของลูก บิดามารดาแบบนี้คาดหวังให้ลูกต้องทำดีที่สุดและผิดไม่ได้เลย ลูกถูกมองว่ายังมีสถานภาพเป็นเด็ก โดยมีความเข้มงวดกับลูกในเรื่องอิสรภาพ และระบุมความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานบ้านที่ลูกต้องรับผิดชอบเพื่อสอนลูกให้เอาใจใส่ในงานบิดามารดามักฝึกหัดลูกให้ทำตามคำสั่งที่ต้องการยึดมั่นในตนเองอย่างแข็งขันและเข้มงวดต่อลูก

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยตามใจ (indulgent parenting style) เป็นลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาให้ความรักความอบอุ่นมาก มีการควบคุมความประพฤติไม่เข้มงวด และมีการควบคุมทางด้านจิตใจในระดับต่ำด้วย บิดามารดาในกลุ่มนี้เชื่อว่า การควบคุมลูกเป็นการละเมิดสิทธิของเด็กและจำกัดขีดพัฒนาการของลูก จึงตามใจลูก พยายามปฏิบัติตนในแนวทางต่าง ๆ ที่ไม่บีบบังคับลูก เช่น ไม่ลงโทษ ยอมรับลูกและเห็นด้วยกับแรงกระตุ้นเกี่ยวกับ

ความปรารถนาและการกระทำของลูก บิดามารดาจะไม่เข้มงวดกดดันลูกปล่อยให้ลูกทำตามใจชอบ

2.4.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมสถานศึกษา

2.4.3.1 การปฏิบัติตนของครู อาจารย์

การปฏิบัติตนของครู อาจารย์ หมายถึง การเตรียมการสอน พฤติกรรมการสอน บุคลิกการแต่งกายดี มีความยุติธรรม ความประพฤติเรียบร้อย ร่าเริง แจ่มใส เสียสละ ความเข้าใจและเป็นกันเอง การเอาใจใส่ดูแลนักเรียน รวมถึงสัมพันธ์ภาพระหว่างอาจารย์และนักศึกษา

2.4.3.2 พฤติกรรมกลุ่มเพื่อน

พฤติกรรมกลุ่มเพื่อน หมายถึง การกระทำของบุคคลในกลุ่มที่มักจะคล้อยตามกัน หรือกระทำพฤติกรรมเช่นเดียวกันเพื่อปกป้องถึงการเป็นสมาชิกภายในกลุ่มนั้น ๆ กลุ่มเพื่อน เป็นสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่ง เช่น เพื่อนฝูงชักชวนกันก่อการวิวาทหรือสร้างบรรยากาศให้เกิดความตึงเครียด เพื่อนนับว่ามีส่วนสำคัญอย่างมากสำหรับวัยรุ่นหากคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่ดี นักเรียนก็จะซึมซับพฤติกรรมเหล่านั้นไว้ และมีความประพฤติไม่ดีไปด้วยในที่สุด หากไม่ได้รับความแนะนำจากผู้ปกครอง ครู อาจารย์ หรือบุคคลที่ใกล้ชิด ภัยแก่สำคัญในการแข่งขันในเวทีโลก คือ คุณภาพและสมรรถภาพของคนไทยทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเด็กไทย ให้มีความพร้อมรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุในอนาคต คุณภาพและสมรรถภาพดังกล่าว หมายถึง ความสามารถในการอ่าน เขียน การคิดคำนวณ คณิตวิเคราะห์ ความสามารถทางเทคโนโลยี และการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศ ทั้งภาษาสากล และภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น นอกจากนี้ เด็กไทยควรมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ความรู้ในวิชาแกนตามศตวรรษที่ 21 ทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ ทักษะการเรียนรู้และการสร้างนวัตกรรม และทักษะทางข้อมูล สื่อ และเทคโนโลยี พร้อมทั้งทักษะชีวิตในระบบเศรษฐกิจสังคมพหุวัฒนธรรมท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงสถานการณ์รุนแรงและภัยพิบัติต่าง ๆ

2.4.3.3 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ความสำคัญและความจำเป็นของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การพัฒนา นักเรียนให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังไว้ โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนา เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งนอกจากส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกแล้ว ในเชิงลบก็มีปรากฏเช่นกัน เป็นต้นว่า ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่าง ๆ ปัญหาครอบครัว ซึ่ง

ก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด มีการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมหรืออื่น ๆ ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ภาพความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามที่มุ่งหวังนั้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทุกคนโดยเฉพาะบุคลากร ครู ทุกคนในโรงเรียน ซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาที่มีต่อศิษย์ และภาคภูมิใจใน บทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโต งอกงาม เป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฮอฟแมน (Hoffman 1970 : 286) ซึ่งได้ศึกษาการฝึกวินัย 3 วิธี ได้แก่ การให้เหตุผล การปล่อยปละละเลย การรวมอำนาจ

ผลการศึกษาพบว่า บิดามารดาที่ฝึกวินัยโดยวิธีการให้เหตุผลจะทำให้เด็กมีวินัยในตนเองสูงกว่าเด็กที่ได้รับการฝึกวินัยโดยบิดามารดาปล่อยปละละเลยหรือรวมอำนาจ

ไบรอันท์ (Bryant 1971 : 4854 – B) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนที่มีความเชื่อต่างกัน โดยให้ครูบรรยายลักษณะของนักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจในตน กับนักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตนกลุ่มละ 20 คน

ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนจะมีวินัยในตนเองมากกว่าปรับตัวได้ดีกว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความอดทนมากกว่าเด็กที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตน

ธีระภรณ์ ดงอนนท์ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (2) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ (4) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ที่เหมาะสมต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 441 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้

ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน การถดถอยพหุคูณ และใช้เทคนิควิธีการคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่สัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์โดยใช้วิธี Enter เพื่อดูตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ แล้วจึงนำตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติไปสร้างสมการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีแบบ Stepwise

ผลการวิจัยพบว่าระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวินัยในตนเองโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางโดย พบว่า ความมีวินัยในตนเองด้านตรงต่อเวลามีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถาบันและสังคม ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบด้านความอดทน ด้านความเคารพในสิทธิของผู้อื่น และด้านความมั่นใจในตนเอง ตามลำดับ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตและควบคุมตน เจตคติต่อวินัยในตนเอง การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด การปฏิบัติตนของครูพฤติกรรมกลุ่มเพื่อน สภาพชุมชน ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01คือการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และอิทธิพลของตัวแบบสัญลักษณ์ ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมุ่งอนาคตและควบคุมตน สภาพชุมชน การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนได้ตามลำดับ โดยมีประสิทธิภาพในการทำนายร้อยละ 59.3 ($R^2 = .593$)

ประไพศิลป์ ศรีณรงค์ฤทธิ์ (2552) ได้การวิจัยเรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่านซ้าย จังหวัดเลย มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยนักเรียน (2) เพื่อศึกษาความคาดหวังแนวทางการพัฒนา และ (3) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยนักเรียน เป็นวิจัยปฏิบัติการ กลุ่มพัฒนาคือกลุ่มที่มีวินัยต่ำจำนวน 30 คน กลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ ครู จำนวน 18 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 231 คน และผู้ปกครอง จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ (1) แบบสัมภาษณ์ (2) แบบสอบถาม (3) แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน (4) แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียนตามเกณฑ์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัย การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิเคราะห์เนื้อหาการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติคือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพและปัญหาเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยนักเรียน กระบวนการจัดระบบโครงสร้างการดำเนินงานวินัยนักเรียนยังไม่ครอบคลุม ไม่ได้เชื่อมโยงกับองค์กรภายนอก ครูยังไม่เข้าใจวิธีการออกแบบแผนการเรียนรู้ ที่เน้นการจัดการเรียนเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน ไม่เน้นในเรื่องคุณธรรมจริยธรรม ทำให้นักเรียนมีปัญหาด้านการตรงต่อเวลา การแต่งกาย และความรับผิดชอบต่อน้ำที่ที่ครูมอบหมาย ความคาดหวังของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอยากให้โรงเรียนสะอาดร่มรื่น นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยตามเกณฑ์

2. ความคาดหวังและแนวทางการพัฒนา พบว่าความคาดหวังนักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยตามเกณฑ์ คือ (1) การจัดระบบโครงสร้างต้องประสานกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เข้ามามีบทบาทให้มากยิ่งขึ้น (2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูต้องเน้นกระบวนการคิด วิเคราะห์ บูรณาการสอนให้หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (3) โครงการต่าง ๆ ที่กำหนดปฏิบัติและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด (4) ต้องมีการระดมทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมจากทุกภาคส่วน (5) ผู้บริหารต้องกำกับติดตามนิเทศงานตามตารางกำหนดอย่างสม่ำเสมอ (6) ครูปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี 3. ผลการพัฒนา พบว่า ในวงรอบที่ 1 นักเรียนส่วนใหญ่พัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยแต่นักเรียนจำนวน 4 คน ที่มีพฤติกรรมที่ต้องปรับปรุง เมื่อดำเนินการต่อเนื่องในวงรอบที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการอบรม เพื่อนเตือน พบว่านักเรียนมีวินัยทุกด้านโดยรวมอยู่ในระดับดีมากทุกคน

มนตรี วรรณสร (2551) ได้ศึกษาความมีวินัยต่อตนเองของนักเรียนในโรงเรียนกฤษฎาภวิวิทย์ อำเภอบุณฑล จังหวัดเชียงราย การศึกษาอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความมีวินัยต่อตนเองของนักเรียนในโรงเรียนกฤษฎาภวิวิทย์ อำเภอบุณฑล จังหวัดเชียงราย ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 ของโรงเรียนกฤษฎาภวิวิทย์ อำเภอบุณฑล จังหวัดเชียงราย จำนวน 188 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ความถี่และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนโรงเรียนกฤษฎาภวิวิทย์ส่วนมากมีวินัยต่อตนเอง ในด้านอนามัยของตนเองโดยการ อาบน้ำ แปรงฟันหรือทาความสะอาดร่างกายอย่างน้อยวันละ 2 ครั้งเป็นประจำและเสนอแนะให้สร้างวินัยด้านอนามัยของตนเอง โดยให้ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลการรักษาความสะอาดของร่างกาย และสุขอนามัยในการรับประทานอาหารของนักเรียน ส่วนความมีวินัยต่อตนเองในด้านการแต่งกาย นักเรียนส่วนมากปฏิบัติเป็นประจำ คือ นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนและมีข้อเสนอแนะให้จัดทำโครงการณรงค์ให้นักเรียนแต่งกายให้ถูกต้องและเรียบร้อย สำหรับความมีวินัยต่อตนเองด้านการเรียน นักเรียนส่วนมากเข้าเรียนทันเวลาเรียนทุกครั้งเป็นประจำและข้อเสนอแนะให้สร้างวินัยด้านการเรียน โดย

ให้นักเรียนจัดทำตารางอ่านหนังสือของตนเองและปฏิบัติตามตารางที่กำหนดไว้เป็นประจํา ส่วนความมีวินัยต่อตนเองด้านการใช้และการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม นักเรียนบางส่วนใช้อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องตามหลักวิธีใช้ และเสนอแนะให้สร้างวินัยด้านการใช้และการรักษาทรัพย์สินส่วนรวมโดยให้นักเรียนเพิ่มความระมัดระวังเมื่อต้องใช้อุปกรณ์ส่วนรวม

พรรณณี ชุติวัดฒนาธาตา (2544) ทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง พฤติกรรมการไม่ส่งงานตามกำหนดของนักเรียนชั้น ม.5/5 ประจำภาคเรียนที่ 1/2544 จำนวน 6 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้นักเรียนทั้ง 6 คน ไม่ส่งงานตามกำหนดและเพื่อหาวิธีการให้นักเรียนทั้ง 6 คนส่งงานตามกำหนด โดยวิธีการสัมภาษณ์

ผลการวิจัยพบว่า จากการสัมภาษณ์ครู เพื่อน ตัวนักเรียน ผลงานของนักเรียน และจากการสังเกตพฤติกรรมในขณะที่เรียนในห้องเรียน พบว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนทั้ง 6 คน ไม่ส่งงานพร้อมเพื่อนมาจากไม่มีแบบเรียน ไม่เข้าใจในบทเรียนและมีพื้นฐานทางภาษา อยู่ในเกณฑ์ต่ำ จึงไม่สามารถทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนได้ ต้องรอให้เพื่อนทำส่งก่อนแล้วลอกเพื่อนมาส่งครู เพียงเพื่อให้มีงานส่งได้ครบตามเกณฑ์ และไม่ติด “ร” และได้นำผลการวิเคราะห์ไปปรึกษาผู้ร่วมงานและถามความคิดเห็นของนักเรียนทั้งห้อง เพื่อหาแนวทางแก้ไข ได้ข้อสรุปว่า ครูควรกำหนดวันที่แน่นอนที่จะต้องใช้แบบเรียนและสามารถให้นักเรียนของยืมแบบเรียนเพื่อใช้ในการเรียนได้จากศูนย์ภาษาฯ ควรมีการจัดกลุ่มให้นักเรียน 6 คน กระจายไปอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ตั้งใจเรียนและมีผลการเรียนดีเพื่อช่วยเหลือกัน ควรจัดทำเอกสารเสริมการสอนบทเรียนให้นักเรียนทุกคนสามารถนำไปทบทวนนอกเวลาเรียนได้ ควรเพิ่มคะแนนกลุ่มที่สามารถช่วยให้นักเรียนที่มีปัญหาทั้ง 6 คน ส่งงานได้ตามกำหนดทุกครั้ง และควรสอนเสริมนักเรียนทั้ง 6 คนนอกเวลาเรียน

สุธี สุกิจธรรมภาณ (2552) ทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานหรือการบ้านของนักศึกษา ระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 2 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลังวิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานหรือการบ้านของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุของการไม่ส่งงานหรือการบ้าน ลำดับที่ 1 คือ การให้งานที่มออบมากเกินไป และแบบฝึกหัดยาก ทำไม่ได้ โดยคิดจากนักศึกษา 38 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 และ 2 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 65.85

อิสริยา วุฒิจันทร์ (2553) ทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การแก้ปัญหาให้นักศึกษาไม่ส่งงานตามกำหนดสำหรับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง CD101 โรงเรียนพณิชยการเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ ในการศึกษาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาให้นักศึกษาไม่ส่งงานตามกำหนด ข้อมูล

ที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์นักศึกษาที่ไม่ส่งชิ้นงานหรือการบ้านตามกำหนด การสังเกตการณ์ส่งชิ้นงานหรือการบ้านจากแบบบันทึกการส่งงานของนักศึกษา ห้อง CD101 จำนวน 6 คน และการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักศึกษาในชั้นเรียนต่อ นักศึกษาที่ไม่ส่งชิ้นงานหรือการบ้านตามกำหนดของนักศึกษาห้อง Cd101 จำนวน 34 คน

ผลการวิจัยพบว่า เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 5.88 นักศึกษาเคยใช้เคยใช้เครื่องพิมพ์ดีดในด้านการเรียนมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 5.88 ไม่เคยใช้เครื่องพิมพ์ดีด คิดเป็นร้อยละ 94.12 และนักศึกษาที่ตอบแบบสำรวจได้ส่งงานตรงตามเวลาทุกครั้งเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 70.59 อันดับสอง ยังมีนักศึกษาที่ส่งไม่ตรงเวลาเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.76 สำหรับสาขาที่นักศึกษาสนใจเลือกเรียนต่อในระดับ ปวช. ปีที่ 2 อันดับหนึ่ง คือ สาขา คอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 79.41 รองลงมา คือ สาขาการตลาด คิดเป็นร้อยละ 17.65

ฉันทนา ศรีภักดี (2554) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย โดยรวมและแยกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านการควบคุมตนเอง ด้านการยอมรับผู้อื่น และด้านการตรงต่อเวลา ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นพื้นบ้านของไทย ก่อน ระหว่างและหลัง การทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปีที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ของโรงเรียนบ้านบัวมล สำนักงานเขตบางเขน สังกัดกรุงเทพมหานคร ดำเนินการทดลองเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 20 นาที รวมทั้งสิ้น 24 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดประสบการณ์การเล่นพื้นบ้านของไทย และแบบสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ

ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยก่อน ระหว่างและหลังการทดลองมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองโดยรวมและรายด้านเฉลี่ยสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยแยกเป็นรายด้าน เพิ่มขึ้นต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มาลีรัตน์ เทียมฉัตร (2548) ทำการศึกษาเรื่องการปรับพฤติกรรมไม่เข้าห้องเรียนในรายวิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น ชั้น ปวช.1 แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง โดยการเรียนการสอนแบบร่วมแรงใจและเรียนรู้อย่างเป็นระบบ พบว่า ผลจากการปรับพฤติกรรมในครั้งนี้ ทำให้นักศึกษาทุกคนสามารถทำแบบทดสอบหลังบทเรียนทุกหน่วย ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

นัฐสินี ขวัญศรี (2550) เรื่องการขาดเรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ 2 ของนักศึกษา ชั้น ปวช.1 แผนกช่างยนต์ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาอันดับหนึ่งของนักศึกษาคือการขาดเรียนโดยไม่แจ้งสาเหตุแก่ครูผู้สอนและจากการประเมินพฤติกรรมพบว่า นักศึกษามักไม่ค่อยมาเรียน ทำให้ไม่มีคะแนนเก็บ หรือถ้ามาเรียนก็ไม่ค่อยตั้งใจเรียน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อผลการเรียน เมื่อผู้วิจัยได้สัมภาษณ์และให้นักศึกษาทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการ พูดคุยทีละคนเกี่ยวกับปัญหาการขาดเรียนและเชิญผู้ปกครองมาสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษา ทำให้พฤติกรรมของนักศึกษาเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

นฤมล ผางคำ (2547) เรื่อง การปรับปรุงพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลา ในวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐานของนักศึกษา ชั้น ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานีสาขาศึกษา คหกรรม ประจำภาคเรียนที่ 1/2547 โดยใช้สัญญาการเรียน พบว่า นักศึกษามีการแสดงพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนดีขึ้นคือมาเรียนตรงเวลาหรือมาก่อนเวลา 3-5 นาที

ปเนต หมายมั่น (2552) ซึ่งศึกษา เรื่อง การปรับปรุงพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลา ในรายวิชา การออกแบบและพัฒนาเว็บ ประจำภาคเรียนที่ 1/2552 ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ศูนย์รายน้ำมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายช่วยกันสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการเข้าเรียนสาย และให้เขียนระบุสาเหตุในการเข้าเรียนสายตลอดจนแนวทางการแก้ไข พร้อมกับให้นักศึกษาทำแบบสัญญาการเรียน ซึ่งในข้อสัญญากล่าวถึงการหักคะแนนความประพฤติ การหมดสิทธิสอบ แต่หากนักศึกษาสามารถเข้าเรียนได้ตรงเวลา มีความสม่ำเสมอ หรือสามารถมาเรียนก่อนเวลาได้ จะมีการบวกคะแนนในช่องคะแนนพฤติกรรมที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีการแสดงพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนดีขึ้น คือ มาเรียนตรงเวลา หรือมาก่อนเวลา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้มีกระบวนการในการศึกษาวิจัย โดยทำการศึกษารายละเอียดในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทำการวิจัย
- 3.3 การดำเนินงานและรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ใช้นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 จำนวนทั้งหมด 79 คน ในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่ได้ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทำการวิจัย

- แบบประเมินในการเรียนเกี่ยวกับการส่งงานตรงเวลา
- ข้อตกลงในการเรียนเกี่ยวกับการส่งงานให้ตรงต่อเวลา

3.3 การดำเนินการรวบรวมข้อมูล

3.1 วิธีการดำเนินงาน ในวิธีดำเนินงานนั้นได้ใช้วิธีการแบ่งนักศึกษาเป็น 2 กลุ่มโดยการแบ่งตามห้องที่ได้เรียนเป็น 43 คน และ 36 คน เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมในการส่งงานที่ตรงต่อเวลาของนักศึกษากลุ่มที่ทำข้อตกลงและกลุ่มที่ไม่ได้มีการทำข้อตกลงกลุ่มที่ทำข้อตกลงมีจำนวน 43 คน และกลุ่มที่ไม่ได้มีการทำข้อตกลงจำนวน 36 คน โดยทั้ง 2 กลุ่มนั้นจะมีการให้จำนวนชิ้นงาน และชิ้นงานที่เหมือนกัน ระยะเวลาในการทำชิ้นงานแต่ละชิ้นที่เท่ากัน

3.2 การทำข้อตกลงในการส่งงานเพื่อให้ตรงต่อเวลา ในการทำข้อตกลงนั้นได้ใช้วิธีการพูดคุยกับนักศึกษาทั้งหมดจำนวน 36 คน แล้วทำการส่งเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดมาเป็นข้อตกลงดังตารางที่ 3.1 หลังจากนั้นทำการให้นักศึกษาเซ็นรับทราบข้อตกลงดังกล่าว

ตารางที่ 3.1 ข้อตกลงในการเรียนเกี่ยวกับการส่งงานตรงเวลา

เงื่อนไข	ตามเงื่อนไข	ผิดเงื่อนไข	พิเศษ
จำนวนงานที่ได้รับมอบหมาย	ทำตามจำนวนที่ได้รับมอบหมาย เช่น มีการบ้าน 10 ข้อ ได้ทำครบทั้ง 10 ข้อ	ทำตามจำนวนที่ได้รับมอบหมายเช่น มีการบ้าน 10 ข้อ ได้ทำไม่ครบทั้ง 10 ข้อ ทำการลบคะแนน 5 คะแนน	
เวลาในการส่งงานตามที่ได้รับมอบหมาย	ส่งงานในวันที่ถึงกำหนดส่ง เช่น กำหนด ส่ง เวลา 10.30 น. วันที่ 1/5/2560 แล้วทำการส่งในวันเวลาที่กำหนด	ส่งงานในวันที่ถึงกำหนดส่ง เช่น กำหนด ส่ง เวลา 10.30 น. วันที่ 1/5/2560 แล้วทำการส่งเกินวันเวลาที่กำหนด ลบคะแนน 5 คะแนน	ส่งงานในวันที่ถึงกำหนดส่ง เช่น กำหนด ส่ง เวลา 10.30 น. วันที่ 1/5/2560 แล้วทำการส่งก่อนวันเวลาที่กำหนดอย่างน้อย 2 วัน จะ ทำให้ได้คะแนนพิเศษ
ความถูกต้องของชิ้นงานที่ได้รับมอบหมาย	ทำตามจำนวนที่ได้รับมอบหมายและมีความถูกต้องของงาน คิดเป็นร้อยละ 80 เช่น มีการบ้าน 10 ข้อ ได้ทำครบทั้ง 10 ข้อ และถูกต้อง 8 ข้อ	ทำตามจำนวนที่ได้รับมอบหมายและมีความถูกต้องของงานไม่ถึง ร้อยละ 80 ของงานทั้งหมด ลบคะแนน 5 คะแนน แต่จะพิจารณาจากเหตุผลที่ทำให้ความถูกต้องไม่ถึงตามข้อตกลง	
การสอนเพื่อนทำการบ้าน			หากมีการสอนการบ้านให้เพื่อน จนผู้ถูกสอนสามารถทำงานส่งได้โดยมีความถูกต้องที่ ร้อยละ 70 ของงาน ผู้สอนจะได้คะแนนพิเศษเพิ่มเติม

3.3 การดำเนินการเก็บข้อมูล ในการดำเนินการเก็บข้อมูลนั้นผู้วิจัยได้ใช้แบบประเมินในการเรียนเกี่ยวกับการส่งงานตรงเวลาในการเก็บผลการส่งงานแต่ละชิ้นงานที่ได้ให้นักศึกษาทำจำนวนทั้งหมด 10 ชิ้นงาน โดยการประเมินผลคะแนนนั้นจะขึ้นอยู่กับข้อตกลงในการเรียนเกี่ยวกับการส่งงานตรงเวลามาให้คะแนนชิ้นงานแต่ละชิ้นงานของนักเรียนแต่ละคนทั้ง 2 กลุ่มแล้วทำการผลคะแนนโดยรวมของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มคือค่า T- test สถิติที่ใช้อธิบายคุณลักษณะ ได้แก่ ความถี่ร้อยละ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยค่าที่นำมาใช้นั้นนำมาจากแบบประเมินในการเรียนเกี่ยวกับการส่งงานตรงเวลา

บทที่ 4

ผลการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่องการปรับปรุงพฤติกรรมการส่งงานให้ตรงเวลา ในวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ ได้มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

- 4.1 ข้อมูลพฤติกรรมการส่งงานของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ทำข้อตกลง
- 4.2 ข้อมูลพฤติกรรมการส่งงานของกลุ่มตัวอย่างที่ทำข้อตกลง
- 4.3 ข้อมูลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

4.1 ข้อมูลพฤติกรรมการส่งงานของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ทำข้อตกลง

ข้อมูลพฤติกรรมการส่งงานของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ทำข้อตกลงได้มาจากการนำคะแนนจากชิ้นงานทั้ง 10 ชิ้นมาหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของแต่ละคน ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพฤติกรรมการส่งงานของกลุ่มตัวอย่างที่ทำข้อตกลง

ลำดับ	รหัสนักศึกษา	การส่งงานตรงเวลา	ความถูกต้องของงาน	การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น
1	159405110001	10	79.5	0
2	159405110002	10	81	8
3	159405110004	7	66	0
4	159405110005	7	65	0
5	159405110007	7.5	59	0
6	159405110008	10	73	0
7	159405110009	9.5	55	0
8	159405110010	8.5	78	0
9	159405110012	9.5	71.5	0
10	159405110013	7.5	60	0
11	159405110014	10	77.5	1
12	159405110015	10	80.5	7
13	159405110019	10	69.5	1
14	159405110021	10	78.5	2
15	159405110022	9	60	0
16	159405110023	9.5	77	0
17	159405110024	9	50	0

ลำดับ	รหัสนักศึกษา	การส่งงานตรง เวลา	ความถูกต้องของ งาน	การให้ความ ช่วยเหลือผู้อื่น
18	159405110025	7	66.5	0
19	159405110027	6.5	55	0
20	159405110028	10	72.5	0
21	159405110030	6	50	0
22	159405110032	9	62	0
23	159405110033	8	80	8
24	159405110034	9.5	75.5	3
25	159405110035	5	57.5	0
26	159405110036			
27	159405110037			
28	159405110038	10	73.5	0
29	159405110039	9	69.5	0
30	159405110040	7.5	61.5	0
31	159405110081	6.5	53	0
32	159405110082			
33	159405110084	9.5	69	0
34	159405110085	7	59	0
35	159405110086	10	78	1
36	159405110087	10	56.5	0
37	159405110088	9.5	58	0
38	159405110096	10	67	0
39	159405110097			
40	159405110098	8	58	0
41	158405110074	7.5	59.5	0
42	158405110067	6	61	0
43	158405110075	8	71	8

จากตารางที่ 4.1 จะมีกลุ่มตัวอย่างขาดไป 4 คนเนื่องจากการย้ายกลุ่มเรียนจำนวน 3 คนและ
ลาออกจำนวน 1 คน

4.2 ข้อมูลพฤติกรรมการส่งงานของกลุ่มตัวอย่างที่ทำข้อตกลง

ข้อมูลพฤติกรรมการส่งงานของกลุ่มตัวอย่างที่ทำข้อตกลงได้มาจากการนำคะแนนจากชิ้นงานทั้ง 10 ชิ้นมาหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของแต่ละคน ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลพฤติกรรมการส่งงานของกลุ่มตัวอย่างที่ทำข้อตกลง

ลำดับ	รหัสนักศึกษา	การส่งงานตรง เวลา	ความถูกต้องของ งาน	การให้ความ ช่วยเหลือผู้อื่น
1	159205112028	8	50	0
2	159205112040	7.5	50	0
3	159205112046	7.5	62.5	0
4	159405110036	10	82.5	10
5	159405110043	9	53	0
6	159405110044	10	71	2
7	159405110045	10	74	0
8	159405110049	10	51.5	0
9	159405110050	10	71.5	5
10	159405110051	8.5	50	0
11	159405110054	10	68.5	0
12	159405110055	10	76	4
13	159405110057	6.5	50	0
14	159405110058	10	58	0
15	159405110059	9	63	0
16	159405110061	9	64.5	0
17	159405110062	9	81.5	9
18	159405110063	9.5	64.5	0
19	159405110064	9	53.5	0
20	159405110067	9.5	66.5	0
21	159405110068	8	65.5	0
22	159405110071	9	53.5	0
23	159405110072	9.5	62	0
24	159405110073	10	64.5	0
25	159405110074	10	72	3
26	159405110075	8	63.5	0
27	159405110076	10	50	0
28	159405110079	10	80.5	9
29	159405110091	9	67.5	1

ลำดับ	รหัสนักศึกษา	การส่งงานตรง เวลา	ความถูกต้องของ งาน	การให้ความ ช่วยเหลือผู้อื่น
30	159405110093	10	76	6
31	159405110097	10	68.5	0
32	159405110099	10	79.5	6
33	159405110100	7.5	50	0
34	159405110101	10	77	0
35	159405110102	10	79.5	6

จากตารางที่ 4.2 จำนวนของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งหมด 35 คนเนื่องจากลาออกไปจำนวน 1 คน

4.3 ข้อมูลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

ข้อมูลเปรียบเทียบหลังจากหาค่าเฉลี่ยรวมแต่ละหัวข้อได้ข้อมูลดังตารางที่ 4.3
ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบข้อมูลทั้ง 2 กลุ่ม

หัวข้อ	กลุ่มที่ทำข้อตกลง	กลุ่มที่ไม่ได้ทำข้อตกลง
การส่งงานตรงเวลา	92.29 %	77.56 %
ความถูกต้องของงาน	64.9 %	60.34 %
การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น	17.43 %	9.01 %

จากตารางที่ 4.3 จะเห็นได้ว่าในหัวข้อการส่งงานตรงต่อเวลาของกลุ่มที่ได้ทำข้อตกลงมีการส่งงานที่ตรงเวลาโดยรวมมีค่าเฉลี่ยที่ส่งงานตรงต่อเวลาร้อยละ 92.29 และในกลุ่มที่ไม่ได้ทำข้อตกลงร้อยละ 77.56 ในหัวข้อความถูกต้องของงานของกลุ่มที่ได้ทำข้อตกลงมีการส่งงานที่ตรงเวลาโดยรวมมีค่าเฉลี่ยที่ส่งงานตรงต่อเวลาร้อยละ 67.9 และในกลุ่มที่ไม่ได้ทำข้อตกลงร้อยละ 60.34 ในหัวข้อการให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ของกลุ่มที่ได้ทำข้อตกลงมีการส่งงานที่ตรงเวลาโดยรวมมีค่าเฉลี่ยที่ส่งงานตรงต่อเวลาร้อยละ 17.43 และในกลุ่มที่ไม่ได้ทำข้อตกลงร้อยละ 9.01 เท่านั้น

บทที่ 5

สรุปผลข้อวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการปรับปรุงพฤติกรรมการส่งงานให้ตรงเวลา ในวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ ได้มีการสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อุปสรรคและปัญหา

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการเก็บข้อมูล จะเห็นได้ว่าในหัวข้อการส่งงานตรงต่อเวลาของกลุ่มที่ได้ทำข้อตกลงมีการส่งงานที่ตรงเวลาโดยรวมมีค่าเฉลี่ยที่ส่งงานตรงต่อเวลาร้อยละ 92.29 และในกลุ่มที่ไม่ได้ทำข้อตกลงร้อยละ 77.56 ในหัวข้อความถูกต้องของงานของกลุ่มที่ได้ทำข้อตกลงมีการส่งงานที่ตรงเวลาโดยรวมมีค่าเฉลี่ยที่ส่งงานตรงต่อเวลาร้อยละ 67.9 และในกลุ่มที่ไม่ได้ทำข้อตกลงร้อยละ 60.34 ในหัวข้อการให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ของกลุ่มที่ได้ทำข้อตกลงมีการส่งงานที่ตรงเวลาโดยรวมมีค่าเฉลี่ยที่ส่งงานตรงต่อเวลาร้อยละ 17.43 และในกลุ่มที่ไม่ได้ทำข้อตกลงร้อยละ 9.01 เท่านั้น

จากผลการเก็บการคะแนนทั้งหมด จะเห็นได้ว่าในกลุ่มที่ได้มีการทำข้อตกลงนั้นจะมีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าทั้งสิ้น จึงสามารถสรุปผลได้ว่าการทำข้อตกลงในการเรียนไม่ว่าจะเป็นการนำส่วนของข้อตกลงในการให้คะแนนเพิ่มขึ้นหากมีการส่งงานตรงต่อเวลา การให้ความช่วยเหลือเพื่อนเพื่อให้สามารถส่งงานได้ตรงต่อเวลา โดยการทำข้อตกลงดังกล่าวสามารถแก้ไขปัญหาการส่งงานไม่ตรงเวลาในวิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุของนักศึกษาสาขาวิชาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ ได้

5.2 อุปสรรคและปัญหา

อุปสรรคและปัญหาในการวิจัยครั้งนี้คือจำนวนของนักศึกษาที่ไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ เนื่องจากการย้ายกลุ่มเรียนและการลาออกกลางคันของนักศึกษา รวมไปถึงการให้เวลาในการทำงานของนักศึกษาบางครั้งนักศึกษาอาจจะติดในช่วงของกิจกรรมทำให้งานแต่ละชิ้นมีเวลาในการทำงานที่ไม่เท่ากัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

ในงานวิจัยครั้งนี้จำนวนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีจำนวนที่ไม่เท่ากันอาจจะทำให้ค่าที่ได้มีความผิดพลาดในการวิจัยครั้งต่อไปไม่จำเป็นต้องเอานักศึกษาทั้งหมดของแต่ละกลุ่มแต่ควรจำกัดจำนวนที่ทดสอบให้มีจำนวนที่เท่ากัน

บรรณานุกรม

- กิริติ บุญเจือ (2542) จริยศาสตร์สำหรับผู้เริ่มเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- จันทนา กาญจน์กมล (2553) เรื่องการปรับพฤติกรรมของนักศึกษาที่ขาดเรียนบ่อย วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับคุณภาพชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประจำปีภาคเรียนที่ 1/53. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ปรารณา เขาวนัสนุกุล (2556) เรื่องการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยเทคนิคตรัง รายวิชา การประเมินผลการปฏิบัติงาน รหัสวิชา 3207-2009. แผนกวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยเทคนิคตรัง สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- ศุภณัฐ ชุ่มสุวรรณชัย (2554) เรื่องการสำรวจการเข้าเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวส.วิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ด้วยคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ 1 แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2/2554. วิทยาลัยการอาชีพเนินขาม.
- พนัยศ เงินวัฒนะ (2560) เรื่องการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยด้วยวิธีการเสริมแรงทางบวก. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งนครนายก.
- แสง จันทรงาม (2522) เรื่องการสอนจริยธรรมในโรงเรียน. เอกสารนำเสนอในการประชุมสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน, สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบ พ.ศ. 2555-2559. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุนิภา สวัสดิวงษ์. (2553) เรื่องการศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา. โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา.
- อิสริยา วุฒิจันทร์ (2553) เรื่องการแก้ปัญหานักศึกษาไม่ส่งงานตามกำหนด สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง CD101 โรงเรียนพายัพเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ . ระบบออนไลน์, มีนาคม 2552 : [http:// http://www.payaptechno.ac.th](http://www.payaptechno.ac.th).

Moral Psychology: Empirical Approaches. *First published Wed Apr 19, 2006; substantive revision Fri Nov 17, 2017*

McClelland D.C. 1961.**Human Motivation.** New York : Cambridge University.Press.

Maslow, Abraham. (1970). *Motivation and Personality.* New York: Harper and Row.

Skinner, B.F. 1972. **Beyond Freedom and Dignity.** New York : Alfred A. Knopf.

Herman, J. M. (1970). **A questionnaire measure of achievement motivation.** *Journal of Applied Psycholog*

ภาคผนวก

แบบประเมินในการเรียนเกี่ยวกับการส่งงานตรงเวลา

กลุ่มเรียนที่.....

ชื่อการบ้าน/ชิ้นงาน.....

ชื่อ-นามสกุล	การส่งงานตรงเวลา	ความถูกต้องของงาน	การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			
21.			
22.			
23.			

ข้อตกลงในการเรียนเกี่ยวกับการส่งงานตรงเวลา

เงื่อนไข	ตามเงื่อนไข	ผิดเงื่อนไข	พิเศษ
จำนวนงานที่ได้รับมอบหมาย	ทำตามจำนวนที่ได้รับมอบหมาย เช่น มีการบ้าน 10 ข้อ ได้ทำครบทั้ง 10 ข้อ	ทำตามจำนวนที่ได้รับมอบหมายเช่น มีการบ้าน 10 ข้อ ได้ทำไม่ครบทั้ง 10 ข้อ ทำการลบคะแนน 5 คะแนน	
เวลาในการส่งงานตามที่ได้รับมอบหมาย	ส่งงานในวันที่ถึงกำหนดส่ง เช่น กำหนด ส่ง เวลา 10.30 น. วันที่ 1/5/2560 แล้วทำการส่งในวันเวลาที่กำหนด	ส่งงานในวันที่ถึงกำหนดส่ง เช่น กำหนด ส่ง เวลา 10.30 น. วันที่ 1/5/2560 แล้วทำการส่งเกินวันเวลาที่กำหนด ลบคะแนน 5 คะแนน	ส่งงานในวันที่ถึงกำหนดส่ง เช่น กำหนด ส่ง เวลา 10.30 น. วันที่ 1/5/2560 แล้วทำการส่งก่อนวันเวลาที่กำหนดอย่างน้อย 2 วัน จะ ทำให้ได้คะแนนพิเศษ
ความถูกต้องของชิ้นงานที่ได้รับมอบหมาย	ทำตามจำนวนที่ได้รับมอบหมายและมีความถูกต้องของงาน คิดเป็นร้อยละ 80 เช่น มีการบ้าน 10 ข้อ ได้ทำครบทั้ง 10 ข้อ และถูกต้อง 8 ข้อ	ทำตามจำนวนที่ได้รับมอบหมายและมีความถูกต้องของงานไม่ถึง ร้อยละ 80 ของงานทั้งหมด ลบคะแนน 5 คะแนน แต่จะพิจารณาจากเหตุผลที่ทำให้ความถูกต้องไม่ถึงตามข้อตกลง	
การสอนเพื่อนทำการบ้าน			หากมีการสอนการบ้านให้เพื่อน จนผู้ถูกสอนสามารถทำงานส่งได้โดยมีความถูกต้องที่ ร้อยละ 70 ของงาน ผู้สอนจะได้คะแนนพิเศษเพิ่มเติม

( )

นักศึกษา

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) : นายอานนท์ บัวศรี
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) : Mr.Arnon Buasri
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน : 1909900169271
3. ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ
เงินเดือน (บาท) : 24,600
4. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
คณะบริหารธุรกิจ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ที่ตั้ง : 2/3 ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000
โทรศัพท์ : 074-317176
โทรสาร : 074-317177
5. ประวัติการศึกษา
ปี 2553 อส.บเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ปี 2559 วท.การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

